

Jeg vil bestemt hævde f. Eks. med Hensyn til en Husmand, der et Aar eller to kommer op paa en Indtægt af 1,300 a 1,400 Kr., at hans Erhverv er lige saa usikkert som Lønarbejderen; hans Erhvervsindtægt er afhængig af Høstens større eller mindre Mængde, af Held eller Uheld i Besætningen, af de svingende Priser paa Verdensmarkedet. Jeg er i Virkeligheden klar over, at hvis Venstre vilde gaa med til at stille Husmandsklassen f. Eks. overfor en Indtægtsgrænse, som den normalt skulde falde for, medens den øvrige Arbejderklasse skulde være privilegeret i saa Henseende, saa den ikke skulde kunne falde for denne Grænse, vilde vi daarligt have været taget de smås Interesser i Samfundet.

Ordføreren (Staining): Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning vedrørende Udvalgets Ændringsforslag til den Paragraf, som angaar Sygekasseinspektoratets Embedsmænd. Der staaer i Ændringsforslaget, at de ved Sygekasseinspektoratet ansatte Embedsmænd maa ikke være ansatte i eller tage Del i Ledelsen af Sygekasser o. s. v. Om dette Ændringsforslag sagde den højtærede Minister, at han gik ud fra, at det sigtede til fast ansatte Embedsmænd. Ja, det ligger vel i og for sig i Udtrykket Embedsmænd. Jeg opfatter det saaledes, at hvis man har en Mand et Par Timer en enkelt Gang til at hjælpe sig med et eller andet Arbejde, hvad en Sygekasseformand eller Sygekassekasserer naturligvis godt kunde anvendes til, er det ikke Hensigten at ramme ham, men Folk, som er fast ansatte som tilsynsførende overfor Sygekasserne, kan antændigvis ikke samtidig være ansatte ved en Sygekasse. At et Forhold af den Art har bestaaet tidligere, tjener ikke til Ære for den, der har indladt sig derpaa. Men jeg gaar ud fra, at man i Fremtiden ikke i samme Grad, som man hidtil har haft det, vil have løst ansat Medhjælp i Sygekasseinspektoratet, da man nu lovfæster en Tilstand, hvorved en Ekspeditionsskriver eller en Fuldmægtig ansættes under Inspektøren og altsaa kommer ind under Begrebet fast ansat Embedsmand, der ikke kan have Ansættelse ved privat Sygekassevirksomhed.

Den højtærede Minister gjorde ogsaa nogle Bemærkninger angaaende et Punkt, hvorom der er Enighed i Udvalget, nemlig at bemidlede Medlemmer i Sygekasselovens Forstand skal have Adgang til at blive i Kasserne, medens de nu

udelukkes fra disse. Den højtærede Minister hævde, som det blev bemærket af den ærede sidste Taler (Hegelund-Lange), ikke forbedret sit Syn paa disse Medlemmers Forbliven i Kasserne, men mener, ligesom han mente ved første Behandling, hvad der naturligvis ikke er noget at sige til, at det vil være uheldigt. Jeg kan ikke forstaa, hvori det uheldige skulde ligge. At det vil gaa, som den højtærede Minister siger, at de ubemidlede Medlemmer kommer til at betale noget for de bemidlede, er jo ganske udelukket; hvis man indretter sig fornøftigt, kan det i hvert Fald ikke ske. En Mand, der har lad os sige, 3,000 Kr. i aarlig Indtægt og af den Grund ikke faar Stats- eller Kommunetilskud, betaler saa mange Kroner mere i Kontingent, som Stats- og Kommunetilskuddet andrager for de andre Medlemmer. Og hvis Sygekasserne af andre Grunde faar Udgifter ved vedkommende Medlemmer, f. Eks. ved, at Lægehonoraret skulde blive forlangt forhøjet for dem, eller ved, at man slet ikke kan faa Læge til disse Medlemmer, maa Sygekasserne naturligvis indrette sig paa ikke at lide Tab ved disse Medlemmer, men lade dem selv betale de muligt forøgede Omkostninger. Derfor bliver det saa langt fra Tilfældet, at de ubemidlede kommer til at betale for de bemidlede, at det tværtimod ganske utvivlsomt bliver saaledes, at Sygekasserne som Helhed vil have den allerstørste Fordel af at beholde disse Medlemmer, netop fordi de i de allerfleste Tilfælde er i Stillinger, hvor de vanskeligere lægger sig syge end Folk, der har mere usikre Erhverv, hvor det ikke spiller saa stor en Rolle som f. Eks. for en Formand paa et Værksted eller en Fabrik; han kan daarligere undværes end en Stolemager eller Skomager, der kan erstattes af en anden. Følgelig vil disse Medlemmer i mange Tilfælde passe deres Virksomhed og ingen Sygepenge kræve, selv om de skulde gaa med en indbunden Finger eller sligt; det spiller ikke samme Rolle for dem som for den almindelige Arbejder. Men ikke alene af denne Grund vil disse Medlemmer være en Fordel for Kasserne — det er maaske endda den forholdsvis ubetydeligste —, men de vil ganske utvivlsomt være en Fordel for Kasserne derigennem, at de i de gode Aar, i hvilke de maaske af økonomiske Grunde udelukkes fra Statstilskuddet, alligevel betaler deres Kontingent til Kasserne. Netop i de Aar, hvor Folk er kraftigst og mindst angrebet af Sygdom, vil de fleste Menneskers Bø-